

РЕШЕНИЕ

№ 238

гр. Пазарджик, 26.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК, XXVIII ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ,
в публично заседание на деветнадесети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Мария Ненова

при участието на секретаря С.М.

като разгледа докладваното от Мария Ненова Гражданско дело №
20235220103174 по описа за 2023 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 432, ал. 1 от КЗ.

Ищецът М. А. А. чрез пълномощника си адвокат О. твърди, че в резултат от ПТП, настъпило на 10.03.2023 г., около 14,55 ч., на път I-1, км. 69+300, в района на разклона за с. Гюргич, предизвикано от водача на тежкотоварен автомобил марка ДАФ, модел ХФ460БАР с рег. № ****, който в нарушение на правилата за движение по пътищата се ударил челно в лек автомобил марка „Мерцедес“, модел С220 с рег. № *****, в който ищецът е пътувал на предна дясна седалка с правилно поставен обезопасителен колан, са му причинени травматични увреждания, както следва: счупване на костите на носа; счупване на втора лява метакарпална (дланна) кост; изкълчване на лява акромиоклавикуларна (раменна) става, с разкъсване на мускулни влакна; контузия на коляното; разкъсно-контузни рани в областта на главата; кръвонасядания, охлузвания и травматични отоци по главата, тялото и крайниците; травма на екстензорен мускул на сухожилие на друг пръст на ниво китка и длан; травматични увреждания на лява глезенна става; дискова протрузия на ниво Тн6-Тн7. Във връзка с лечението си ищецът направил разходи на стойност 2 653.40 лв., от които: 960.00 лв. на 15.03.2023 г. за извършени ЯМР прегледи на торакален отдел, ляво рамо и ляв глезен; 996.00 лв. на 20.03.2023 г. за закупуване на медицинско изделие – закл. права мини плака, във връзка с извършена оперативна интервенция; 680.00 лв. на 20.03.2023 г. за закупуване на медицинско изделие – голям костен набор, във

връзка с извършена оперативна интервенция и 17.40 лв. на 27.03.2023 г. във връзка със заплащане на потребителска такса за престой в болничното заведение. Гражданската отговорност на водача на тежкотоварен автомобил с рег. № **** била застрахована с валиден договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“, сключен със ЗК „Лев Инс“ АД, с полица № BG/22/122002199917, валидна от 14.08.2022 г. до 13.08.2023 г. На 05.04.2023 г. ищецът предявил пред застрахователя претенция за изплащане на обезщетение за претърпените от него имуществени вреди, като на 25.04.2023 г. представил допълнително претърпени от него имуществени вреди, а на 01.06.2023 г. – удостоверение за банкова сметка. Въпреки това обезщетение не му било изплатено. Поради това моли да бъде осъден ответникът ЗК „Лев Инс“ АД да му заплати сумата от 2 653,40 лв., представляваща обезщетение за причинените му имуществени вреди – направени разходи за лечение, ведно със законната лихва върху тази сума от 05.04.2023 г. до окончателното изплащане. Претендира разноските по делото. Ангажира доказателства.

В срока по чл. 131, ал. 1 от ГПК ответникът ЗК „Лев Инс“ АД чрез пълномощника си юрисконсулт С. оспорва иска по основание и размер. Заявява, че застрахователно обезщетение не е било изплатено, тъй като от увреденото лице не са били представени изисканите с писмо от 23.06.2023 г. писмени доказателства. Оспорва процесното ПТП да е настъпило единствено по вина на водача на товарен автомобил ДАФ, както и неговия механизъм. Оспорва в резултат от ПТП за ищеца да са настъпили описаните в исковата молба увреждания и същите да се намират в причинно-следствена връзка с ПТП, както и твърденията му за провеждането и естеството на лечението и неговата продължителност. Оспорва наличието на неимуществени вреди от ПТП и възстановителният период да не е завършил, макар твърдения за това да не са въведени с исковата молба. Твърди, че изключителен принос за настъпване на увреждането има пострадалият, тъй като в нарушение на чл. 137а от ЗДВП не е изпълнил задължението си като пътник в лек автомобил да има поставен обезопасителен колан. Оспорва като прекомерен размера на претенцията за неимуществени вреди, но такава не е предявена с исковата молба. Оспорва иска за присъждане на лихва за забава, като твърди, че срокът за изплащане на застрахователно обезщетение по чл. 496, ал. 1 от КЗ не е започнал да тече. Моли за отхвърляне на иска и присъждане на разноските по делото. Ангажира доказателства.

Съдът като взе предвид доводите на страните и прецени поотделно и в съвкупност доказателствата по делото намира за установено следното:

На 10.03.2023 г. в 14,55 ч. на път I-1 при км 69+300 е настъпило ПТП с участието на товарен автомобил ДАФ, модел ХФ460ФАР с рег. № ****, управляван от А.Л.М., и лек автомобил Мерцедес, модел Ц200 с рег. № ****, собственост на М. А. А., управляван от белгийския гражданин Д. Д.Х. В.Г., за което е съставен констативен протокол за ПТП с пострадали лица. ПТП е причинено от водача на товарен автомобил ДАФ, който движейки се в посока

от гр. Монтана към гр. Видин, при маневра изпреварване се сблъсква челно с насрещно движещия се в посока гр. Монтана лек автомобил Мерцедес. Настъпили са видими деформации по двата автомобила. Пострадали са водачът на лекия автомобил – Д. Д.Х.В.Г. и пътуващия в автомобила негов собственик М. А. А..

След пътния инцидент ищецът е посетил ЦСМП в гр. Видин, където са му извършени изследвания. Констатирани са следните наранявания: счупване на костите на носа и счупване на друга метакарпална кост, закрито. Отказал е хоспитализация.

Същия ден ищецът е посетил УМБАЛСН „Н.И.Пирогов“ и Медико-диагностична лаборатория по ядрено-магнитно резонансна диагностика „Русев ЕООД“, гр. София, където са му извършени изследвания. За извършените изследвания: ЯМР преглед на торакален отдел, ЯМР преглед на ляво рамо и ЯМР преглед на ляв глезен е заплатил сумата от 960 лв., за което е издадена фактура № 3000004925/15.03.2023 г. от МДЛ „Русев“ ЕООД.

На 14.03.2023 г. ищецът е бил освидетелстван от съдебен лекар, който е констатирал следните увреждания: счупване на втора метакарпална (дланна) кост; счупване на носните кости; изкълчване на лявата акромиоклавикуларна става; контузия на коляното; ракъсно-контузни рани; кръвонасядания, охлузвания и травматични отоци по главата, тялото и крайниците.

На 19.03.2023 г. е хоспитализиран в МБАЛ „Света Ана“ АД, гр. София с диагноза: Травма на екстензорен мускул и сухожилие на друг пръст на ниво китка и длан. Извършена му е планова оперативна интервенция, за която е закупил медицински изделия, за което са съставени фактура № 1000182202/20.03.2023 г. на стойност 996 лв. и фактура № 1000182203/20.03.2023 г. на стойност 680 лв. Заплатил е потребителска такса в размер на 17,40 лв., за което е издадена фактура № 1000182578/27.03.2023 г.

Към датата на настъпване на ПТП гражданската отговорност на водача на товарен автомобил ДАФ с рег. № **** е била застрахована при „ЗД Лев Инс“ АД със застрахователна полица № BG/22/122002199917 от 26.07.2022 г.

На 05.04.2023 г. ищецът е заявил претенция до „ЗД Лев Инс“ АД за заплащане на обезщетение за претърпените при ПТП имуществени и неимуществени вреди. Заведена е щета № 0000-1000-03-23-7264/05.04.2023 г. С молби от 18.04.2023 г. и 25.04.2023 г. ищецът е представил допълнително изискани му от застрахователя писмени доказателства, а на 01.06.2023 г. – данни за банковата сметка, по която да му бъдат изплатени обезщетенията.

По повод настъпилото ПТП е образувано ДП № 92/2023 г. по описа на РУ Видин за престъпление по чл. 343, ал. 1, б. „б“ във връзка с чл. 342, ал. 1 от НК. С одобрено от съда споразумение по АНД № 272/2023 г. по описа на Районен съд – Белоградчик А.Л.М. е признат за виновен в това, че на 10.03.2023 г., на главен път 1-1 (Е-79) при км. 69+300 (Община Ружинци, обл. Видин), при управление на товарна композиция, състояща се от товарен автомобил, марка ДАФ с рег. № *** и ремарке, марка „Кроне“ с рег. № *****,

собственост на фирма „Томекс Транс“ ЕООД, гр. Пазарджик, с посока на движение от гр. Монтана към гр. Видин, е нарушил правилата за движение по пътищата, установени в ЗДвП, а именно: чл. 25, ал. 2, предл. първо от ЗДвП – при извършване на маневра, която е свързана с навлизане изцяло или частично в съседна пътна лента, водачът е длъжен да пропусне пътните превозни средства които се движат по нея, като участник в движението, чл. 42, ал. 1, т. 2 от ЗДвП – водач, който ще предприеме изпреварване, е длъжен: след като е подал сигнал, да се убеди, че има видимост, свободен път на разстояние, достатъчно за изпреварване, и че може да заеме място в пътната лента пред изпреварваното пътно превозно средство, без да го принуждава да намалява скоростта или да изменя посоката на движение и чл. 42, ал. 2, т. 2 и т. 3 от ЗДвП – водач, който изпреварва, е длъжен: когато при изпреварването навлиза в пътна лента, предназначена за насрещното движение, да не създава опасност или пречки за превозните средства, движещи се по нея и да се убеди, че като се движи с безопасна скорост, може да извърши изпреварването за кратко време, вследствие на което при предприемане на маневра изпреварване на неустановена по делото товарна композиция (влекач с прикачено полуремарке), навлязъл в лявата пътна лента за движение, предназначена за насрещното движение, при което последвал челен сблъсък между управляваната от него товарна композиция и движещия се в посока от гр. Видин към гр. Монтана лек автомобил, марка „Мерцедес“, модел Ц220 с френски рег. № ****, управляван от белгийския гражданин В.Г., с което по непредпазливост е причинил на М. А. А. от гр. Пазарджик, пътуващ като пътник на предната дясна седалка в лекия автомобил, три средни телесни повреди, а именно: средна телесна повреда изразяваща се в счупване на носните кости, с налична девиация (изкривяване) на носната преграда, причиняваща затруднено носно дишане, довело до постоянно разстройство на здравето, неопасно за живота; средна телесна повреда, изразяваща се в счупване на втора дланна кост и увреждане на сухожилието на мускула разгъвач на втори пръст на ръката, довело до трайно затрудняване на движенията на горния ляв крайник и средна телесна повреда, изразяваща се в травматични увреждания на мускули и меки тъкани, влизащи в състава на раменната става, довело до трайно затруднение на движенията на горния ляв крайник – престъпление по чл. 343, ал.1, б. „б“ във връзка с чл. 342, ал. 1 от НК във връзка с чл. 25, ал. 2, предл. първо, чл. 42, ал. 1, т. 2 и чл. 42, ал. 2, т. 2 и т. 3 от ЗДвП.

Съгласно приетото по делото заключение на съдебномедицинската експертиза при пътно-транспортния инцидент ищецът е получил съчетана травма, след което бил откаран от екип на ЦСМП в МБАЛ „д-р С.И.“ АД гр. Монтана, където в спешен порядък бил изследван, консултиран, предложена му е била хоспитализация, но ищецът е отказал и се е насочил към друго лечебно заведение – УМБАЛСМ „Н.И.Пирогов“, гр. София, където са били извършени повторни консултации, образни изследвания и плануван за оперативно лечение сред 10 дни в порядъка на отложена спешност, след

което е освободен. На 19.03.2023 г. по собствено желание е настанен за лечение в УМБАЛ „Св. Анна“ гр. София. В следствие на процесния инцидент ищецът е получил съчетана травма на: глава – (кръвонасядане по челото с малка рана на кожата, счупване на носните костици съчетано с малка рана външно на носа), торс – коремна стена (долна част) – кръвонасядане 11x9 см, гърди странично, от ляво на гръдното зърно кръвонасядане с размери 17x8 см, средна част на гърба в горна трета кръвонасядане с размери 21x11 см и лява странична поясна област с размери 10x8 см, горни и долни крайници – кръвонасядане отпред и отгоре на лявото рамо кръвонасядане с размери 14x13 см (направени са няколко рентгенови изследвания в това число и ЯМР), при което са документирани частична руптура (разкъсване) на мускулни влакна в обема на делтоидния (големия раменен мускул) и големия пекторален (гръден) мускул, дисторзио (разтягане) на сухожилието на м. супраспинатус, травматичен синовит на акромиоклавикуларната става и травматичен бурсит на раменната става, на лявата мишница в средната трета – кръвонасядане 19x10 см, ляв лакът (външно) с кръвонасядане 4x4x см и охлузване 2x1 см, ляво и дясно коляно – кръвонасядания 3x3 см, лява подбедрица – голям оток с размери 28x16 см, счупване и разместване на втора дланна кост на лявата длан и руптура (разкъсване) на екстензора на втори пръст на дясната ръка. Всички описани по-горе телесни травми са в пряка причинна връзка с процесното ПТП, видно от представените медицински документи по делото. Приложените фактури за направени разходи от ищеца при неговото лечение са правомерно разходени и точни съгласно НРД за 2023 г. Всички травми на пострадалия са получени вътре в купето на автомобила. По директен механизъм са получени травмите на главата, гърдите от ляво, ниско върху коремната стена, лявата ръка и лявата раменната става. По индиректен механизъм са получени счупването на дланната кост на лявата ръка и руптурата на екстензорното сухожилие на дясната ръка, както и дисковата протрузия на ниво Тх6 – Тх7 на гръбначния стълб. Според протокола на КАТ за станалото автопрозшествие инициалният удар от товарния автомобил е нанесен върху лекия автомобил под ъгъл с лявата предна част на камиона. Не е ясно каква е била скоростта на движение на двата автомобила един срещу друг, както и резултантната скорост. Т.е. телата на пътниците напред и наляво следват траекторията на инициалната конфликтна точка на автомобилите. Поради тази причина А. политайки напред и на ляво, инстинктивно, в стремеж да се предпази, се подпира с юмрук върху арматурното табло, а след това и с дясната си ръка посяга и засреща в таблото втори пръст, в следствие на което се получава руптурата (разкъсване) на сухожилието на втори пръст. В следващия момент удря главата си в бордното табло в ляво, при което си счупва носа и контузва челото си. Счупването на носа и раните по челото показват, че ударът е бил на по-широка, гладка и твърда, повърхност, каквото е бордното табло. Рязкото и внезапно „свиване“ на гръбначния стълб в гръдната му част е причина за посттравматична дискова протрузия на ниво Тх6 – Тх7. От този факт може да се направи извод, че тялото на ищеца е било

по-подвижно от кръста нагоре или скоростта е била по-висока. При наличието на кръвонасядане ниско върху коремната стена с размери 11х9 см може да се предполага, че ако е бил с колан, то той е бил поставен неправилно – само през кръста, или коланът е бил неизправен. Никъде в лечебните заведения, от където е преминал, не са регистрирани и описани следи по тялото му от правилно поставен предпазен колан. Предпазният колан не предпазва от страничен удар и частично от удар под ъгъл. Останалите мекогъкани травми от лявата част на тялото, най-вероятно са от контакта с лявата част на волана и уредите между него и таблото. Отокът и кръвонасядането на лявата подбедрица са в резултат от удар в скоростната кутия и пода и дисторзио (навяхване доказано с ЯМР) на глезенната става. Кръвонасяданията по колената — от не много силен удар в бордното табло. По литературни данни при челен удар на лек автомобил със скорост 40 км/ч шофьорът и спътникът му без колани „се изстрелват напред със сила 12 пъти по-голяма от собственото им тегло, равна на свободно падане на тялото от петия етаж на жилищен блок. А при челен сблъсък с 80 км/ч, водач или пътник с тегло 80 кг. придобиват кинетична енергия 196 кг на кв.см. площ. Човек може да се задържи с ръце и да не излети през стъклото при удар с кола в препятствие със скорост само до 15 км/ч. Коланът е ефективен само, когато е плътно прилепнал към тялото, облеганото на седалката. От горните данни съотносими към получените леки и средни телесни повреди на ищеца, може да се направи извод, че той е бил с поставен колан, но в гръдната част не е бил плътно прилепнал към тялото. Поради което е необходимо да се знае каква е била скоростта на движение на двата автомобила точно преди удара, каква е била резултантната скорост, под какъв ъгъл са се ударили, с какъв тип предпазни колани е оборудван лекият автомобил, технически изправни ли са били те, свързани ли са автоматично с въздушните възглавници. Не е ясно още дали предпазните въздушни възглавници са се активирани след удара. Няма приложения към доказателствения материал снимки от автопроишествието, снимки вътре и отвън на автомобилите – техните деформации. Само от един протокол за автопроизшествие трудно е да се отговори категорично на посочените въпроси. Дисковата херния е болест на междупрешленните дискове на гръбначния стълб. Междупрешленният диск се състои от твърда обвивка (фиброзен пръстен) и затворено вътре меко вещество със сферична форма. При скъсване на твърдата обвивка на диска (фиброзния пръстен), под действието на голямото налягане в междудисковото пространство, меката вътрешност излиза от него и навлиза в различна степен в гръбначно-мозъчния канал или в неврокоренчевите канали. Там навлязлата от междупрешленния диск част може да притисне нервните коренчета или гръбначния мозък. Причините за появата на това рядко срещано заболяване в гръдния отдел на гръбначния стълб 3 са различни като най-често са: вече съществуващи патологични изменения на гръбначния стълб, дегенеративни промени, наднормено тегло, при различни професии заседнал начин на живот, спорт, хранителни дефицити, травми, удар, падане, резки движения,

рязко свръхнатоварване. В процесния случай в СМУ е описано кръвонасядане на гърба с размери 21x11 см, което се намира в областта на Тх6 – Тх7 на гръбначния стълб и появата му може да се тълкува като резултат от рязка, внезапна свръхфлексия (свиване напред) на гръбначния стълб в гръдния отдел. Протрузията е на ниво Тх6 – Тх7 (протрузията от междупрешленния диск между 6-ти и 7-ми гръдни прешлени) към гръбначно мозъчния канал, но не притиска гръбначния мозък. Само предизвиква безсимптомно стеснение на канала. Това е доказано с образно изследване след процесния инцидент. Анамнестично липсват данни в медицинската документация заболяването да е било диагностицирано в миналото.

Съгласно приетото по делото заключение на съдебната авто-техническа експертиза на 10.03.2023 г. в светлата част на денонощието, в условия на краткосрочни валежи и мокра асфалтова настилка, автомобил марка Мерцедес, модел Ц220 е френски рег. № *****, управляван от В.Г. и пътник на предна дясна седалка М. А. А., се движи по път Е79 със скорост от около 70 км/ч. в посока от гр. Видин към гр. Монтана. В същото време товарен автомобил марка ДАФ с рег. № **** и прикачено ремарке марка Кропе с рег. № ***, управляван от А.Л.М., се движи по път Е79 в посока от гр. Монтана към гр. Видин със скорост от около 67 км/ч. На км 69+300 на територията на община Ружинци, водачът М. предприема изпреварване на друг товарен автомобил, на прав участък и навлиза в лентата за насрещно движение, където в този момент се движи автомобил Мерцедес Ц220. Водачът на товарния автомобил не успява да изпълни маневрата и да се прибере в собствената си лента, възприема опасността, когато отстои на около 79,96 метра от мястото на удара и реагира на аварийно спиране. В този момент автомобил Мерцедес Ц220 отстои на около 111,81 метра от мястото на удара, а дистанцията между двата автомобила е 191,77 метра. Зоната на пълния спирачен път на товарния автомобил при движение със скорост от около 67 км/ч е с дължина 76,85 метра, а зоната на пълния спирачен път на лекия автомобил при движение със скорост от около 70 км/ч е с дължина 59,30 метра. Водачът А.Л.М. се забавя с реакцията си. Водачът В.Г. също се забавя с реакцията си и не реагира на аварийно спиране, а намалява скоростта плавно. Траекториите на двата автомобила се пресичат и настъпва ексцентричен кос удар в лентата за движение на автомобила Мерцедес Ц220. Скоростта на товарния автомобил в момента на удара е била около 19,14 км/ч, а скоростта на лекия автомобил в момента на удара е била около 55,76 км/ч. Ударът е между предна лява част на товарния автомобил и предна лява част на лекия автомобил. След удара лекият автомобил се завърта в посока обратна на часовниковата стрелка гледано от горе, завърта се около предния ляв край на товарния автомобил и напуска платното за движение на дясно спрямо посоката му на движение. След удара товарният автомобил изминава около 6,9 метра и спира движението си в лентата за насрещно движение спрямо посоката му на движение. Причина за произшествието е това, че водачът А.Л.М. е възприел опасността в един по-късен момент, след което е

реагирал на аварийно спиране. Причина за произшествието е това, че водачът В.Г. се е забавил с реакцията си, не е реагирал на аварийно спиране, а е привел автомобила в режим на служебно спиране, т.е. с ниско спиращо закъснение, без оставяне на спирачни следи. Произшествието е станало на път Е79 км. 69+300 в района на с. Гюргич в светлата част на денонощието с частични валежи от дъжд, мокра асфалтова настилка и добра видимост. Пътното платно е с две ленти за движение, по една за всяка посока, с ширина всяка по 4 метра, разделени с пътна маркировка тип „МЗ – единична прекъсната линия“, затревен банкет и отводнителни канали. Платното за движение е със здрава настилка, изградена от дребнозърнест асфалт, без неравности и деформации по асфалтовото покритие, без напречен и надлъжен наклон, с ясно видима хоризонтална маркировка и без вертикална сигнализация с допълнителни ограничения за участниците в движението. По време на огледа са установени спирачни следи, започващи на 4 метра преди Ориентира, свършващи при задните гуми на ремаркетото с обща дължина на следите 40 метра. Намерена е предна облицовка на броня от лекия автомобил Мерцедес Ц220 в лентата за движение на лекия автомобил, на 44,6 метра от Ориентира. Фиксирана е декоративна решетка с емблема на марката Мерцедес в лентата на лекия автомобил на 57 метра от Ориентира. Видяна е декоративна кора от Мерцедес Ц220, намираща се в лентата на лекия автомобил на 34 метра от Ориентира. При огледа на лекия автомобил е измерена максимална деформация в предна лява част с дълбочина 80 см. Не са установени спирачни следи, оставени от автомобил Мерцедес Ц220. Скоростта на движение на товарния автомобил ДАФ с рег. № *** с закачено ремарке в момента на удара е била около 19 км/ч. Скоростта на движение на товарния автомобил ДАФ с рег. № **** с закачено ремарке преди реакцията на водача е била около 67 км/ч. Скоростта на движение на лек автомобил Мерцедес с рег. № ***** в момента на удара е била около 55 км/ч. Скоростта на движение на лек автомобил Мерцедес с рег. № ***** преди реакцията на водача, приета по свидетелски показания, е била около 70 км/ч. Автомобил ДАФ се е движил със скорост разрешена за движение в пътния участък и автомобил Мерцедес Ц220 се е движил със скорост разрешена за пътния участък. И двамата водачи са имали техническата възможност да спрат движение на автомобилите които управляват преди мястото на удара. Скоростта на движение на автомобилите не е в причинно-следствена връзка с настъпилото произшествие. Движението в момента на произшествието се е извършвало в условия на добра видимост в светлата част на денонощието, на прав участък с видимост над 300-400 метра. Свидетелските показания на М. А. А. „...Бяхме на 300-400 м, когато задният камион се подаде и тръгна да минава първия камион...“ показват, че участниците в произшествието са имали техническата възможност да възприемат пътната ситуация и опасността на разстояние по-голямо от разстоянието, на което са реагирали, т.е. на 300-400 метра. Водачът А.Л.М. е реагирал на опасността, когато автомобилът, който управлява, е отстоял на около 79,96 метра от мястото на

удара, а в този момент автомобил Мерцедес Ц220 е отстоял на 111,81 метра от мястото на удара. При процесното ПТП за лек автомобил Мерцедес е настъпил ексцентричен кос удар от ляво, след което автомобилът се е завъртял в посока обратна на часовниковата стрелка гледано от горе. При удара тялото на водача и пасажера се измества напред, нагоре и наляво в посока на удара. Максималното отклонение на тялото зависи от телосложението на човека, от положението на седалката, от положението на разположение на тялото върху седалката и от скоростта на автомобила в момента на удара. Поради тези обстоятелства, не може да се даде конкретен отговор колко ще е отклонението на тялото при поставен предпазен колан. Коланът се придвижва напред от 4 до 7 см преди да сработи механизма и да го застопори. Лек автомобил Мерцедес Ц220 е фабрично е оборудван със 2 броя триточкови инерционни колани на предните седалки и 2 броя триточкови инерционни колани на задните седалки. Въздушни възглавници, с които е оборудва лек автомобил Мерцедес Ц220, са предни въздушни възглавници за шофьор и пасажер и странични въздушни възглавници за глава тип „щора“. Обезопасителните колани, монтирани в автомобилите задържат тялото на пасажера към облегалката при наличие на отрицателно ускорение по направлението на движение – при челни (фронтални) сблъсъци. Коланът се придвижва напред от 4 до 7 см преди да сработи механизма и да го застопори. Амплитудата на движение на тялото зависи от телосложението на пасажерите, скоростта на движение на превозното средство при настъпване на удара, положение на седалката и разположение на тялото върху седалката. Използването на колан в автомобилите намалява силата на удара между тялото и частите на автомобила, но това с колко ще бъде намалена зависи от телосложението, положението на седалката и разположението на тялото върху седалката. От положението на седалката зависи до кои части от интериора на автомобила може да достигне тялото на пасажерите в лекия автомобил.

При така установените правнорелевантни факти съдът намира следното от правна страна:

Предявен е осъдителен иск с правно основание чл. 432, ал. 1 от КЗ от увреденото лице против застрахователя на причинителя на вредата по застраховка „Гражданска отговорност“ за заплащане на застрахователно обезщетение за причинени от ПТП имуществени вреди. В тежест на ищеца е да установи при условията на пълно и главно доказване съществуването на валидно застрахователно правоотношение по застраховка „Гражданска отговорност“ между причинителя на вредата и застрахователя към датата на настъпване на застрахователното събитие, настъпването на застрахователното събитие, причинило имуществени вреди и причинно-следствената връзка между тях.

Правнорелевантните факти, които са предмет на доказване по делото, а именно: настъпване на застрахователно събитие, сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите между ответника

и причинителя на вината към датата на ПТП, настъпили имуществени вреди за ищеца и причинно-следствена връзка между застрахователното събитие и вредите, се установяват от приетите по делото писмени доказателства. Констативният протокол за ПТП с пострадали лица, който е официален удостоверяващ документ по смисъла на чл. 179, ал. 1 от ГПК, издаден от длъжностно лице в кръга на службата му по установените форма и ред, и съдържанието му се ползва с обвързваща съда материална доказателствена сила за изявленията пред него и извършените от него и пред него действия, и преди всичко протоколното определение по АНД № 272/2023 г. по описа на Районен съд – Българградчик, с което е одобрено от съда споразумение между прокуратурата и подсъдимия, с което последният е признат за виновен в извършване на престъпление по чл. 343, ал. 1, б. „б“ във връзка с чл. 342, ал. 1 от НК във връзка с 25, ал. 2, предл. първо, чл. 42, ал. 1, т. 2 и чл. 42, ал. 2, т. 2 и 3 от ЗДвП, което съгласно чл. 383, ал. 1 от НК има последиците на влязла в сила присъда и на основание чл. 300 от ГПК е задължително за гражданския съд, който разглежда гражданските последици от деянието, относно това, дали е извършено деянието, неговата противоправност и виновността на дееца, установяват настъпването на противоправното деяние – ПТП, както и вината на третото неучастващо в дело лице А.Л.М., които обстоятелства настоящият съд е длъжен да приеме за осъществени, така както ги е установил наказателният съд. Застрахователната полица, издадена от ЗК „Лев Инс“ АД, удостоверява наличието на валидно съществуващо застрахователно правоотношение по застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите към датата на настъпване на ПТП между ответния застраховател и причинителя на вредата, а фактурите за заплащане на ядрено-магнитен резонанс, потребителска такса за престой в болнично заведение и закупуване на медицински изделия, които са придружени с фискални бонове за извършеното плащане в брой, установяват сторените от ищеца имуществени разходи за лечение след претърпяното ПТП. Приетото по делото без възражения от страните заключение на съдебномедицинската експертиза установява наличието на причинно-следствена връзка между извършените на ищеца медицински изследвания и закупените медицински изделия от една страна и уврежданията на здравето му от друга страна, които са последица от претърпяното ПТП. В този смисъл в заключението е посочено изрично, че всички получени от ищеца телесни травми са в пряка причинна връзка с процесното ПТП, а приложените фактури за направени разходи от ищеца при неговото лечение са правомерно разходени и точно съгласно НРД за 2023 г. Направените от ищеца разходи за лечение представляват имуществена вреда за него под формата на претърпяна загуба, тъй като активът на имуществото му е намалял със заплатените суми, като причина за това е единствено пътния инцидент. Предвид осъществяването на всички елементи от фактическия състав на неправомерното увреждане на основание чл. 432, ал. 1 от КЗ следва да бъде ангажирана имуществената отговорност на ответника-застраховател за обезщетяване на претърпените от

ищеца имуществени вреди в резултат от настъпване на застрахователното събитие.

Ответникът е направил възражение по чл. 51, ал. 2 от ЗЗД за съпричиняване от пострадалия. В негова тежест е да установи по делото при условията на пълно и главно доказване, че увреденият е допринесъл за настъпването на вредите, като не е имал правилно поставен обезопасителен колан.

Съгласно задължителната съдебна практика – ППВС № 17/1963 г., както и в множество решения, постановени при действието на ГПК от 2007 г. – например Решение № 45 от 15.04.2009 г. по т.д. № 525/2008 г. на II т.о.; Решение № 206 от 12.03.2010 г. по т.д. № 35/2009 г., II т.о.; Решение № 58 от 29.04.2011 г. по т.д. № 623/2010 г. на II т.о., Решение № 169 от 02.10.2013 г. по т.д. № 1643/2013 г., II т.о., Решение № 84 от 30.06.2022 г. по т.д. № 1125/2021 г., I т.о., е застъпено принципното разбиране, че приложението на чл. 51, ал. 2 от ЗЗД е обусловено от наличието на категорично доказани в процеса действия или бездействия на пострадалия, с които той обективно е създал предпоставки за настъпване на увреждането. Прилагането на чл. 51, ал. 2 от ЗЗД е обусловено от наличието на причинна връзка между поведението на пострадалия и вредоносния резултат. Релевантен за съпричиняването е само онзи конкретно установен принос, без който не би се стигнало до увреждането. За да приложи чл. 51, ал. 2 ЗЗД, съдът трябва да аргументира в какво точно действие или бездействие се изразява приносът на пострадалия за настъпване на увреждащото събитие, както и каква е конкретната степен на такова съпричиняване. Конкретно по отношение на поставянето на предпазен колан съдебната практика приема, че само обстоятелството, че пострадалият при ПТП пътник е пътувал в лек автомобил без да ползва предпазен колан, не е достатъчно за прилагане разпоредбата на чл. 51, ал. 2 от ЗЗД. Намаляването на обезщетението за вреди ще е допустимо само при наличието на категорични доказателства, събрани в процеса, че вредите не биха били настъпили, ако по време на произшествието пострадалият е ползвал предпазен колан. Необходимо е това да се намира в пряка причинна връзка с настъпилния вредоносен резултат, т.е. последният да е негово следствие, тъй като приложението на правилото на чл. 51, ал. 2 от ЗЗД е обусловено от наличието на причинна връзка между вредоносния резултат и поведението на пострадалия, с което той обективно е създал предпоставки и/или възможност за настъпване на увреждането. Приносът трябва да е конкретен – да се изразява в извършването на определени действия или въздържане от такива от страна на пострадалото лице, както и да е доказан, а не хипотетично предполагаем.

От събраните по делото доказателства и по-конкретно заключенията на съдебномедицинската и съдебната авто-техническа експертизи, които съдът цени като компетентно, обективно и обосновано изготвени, не може да се направи категоричен извод, че ищецът е допринесъл за настъпване на вредоносния резултат или е способствал за увеличаване на вредите. На първо

място по делото няма безспорни доказателства, че ищецът по време на ПТП ищецът не е бил с поставен предпазен колан. Според заключението на съдебно-медицинската експертиза може да се предполага, че ако ищецът е бил с предпазен колан, то той не е бил правилно поставен или коланът е бил неизправен. Касае се за едно предположение на вещото лице, което не представлява категоричен извод, поради което съдът не може да обоснове на него извод за съпричиняване. Освен това по-голямата подвижност на горната част на тялото на пострадалия според същото вещо лице може да се дължи и на по-високата скорост на автомобила, в който същият е пътувал. Заключението на съдебномедицинската експертиза също така не дава отговор на въпроса би ли получил ищецът същите по вид, степен и характер увреждания, ако имаше правилно поставен предпазен колан, дали някои от травмите не биха настъпили или биха били по-леки и кои. Изясняването на тези обстоятелства в случая е от съществено значение, тъй като претендираните от ищеца разходи за лечението му са свързани само с част от телесните му увреждания – ядрено-магнитният резонанс – с травмите на гръбначния стълб, лявото рамо и левия глезен, а закупуването на медицински изделия и болничния престой – с фрактурата на втори пръст на дясната ръка. За нито едно от тези увреждания няма категорични доказателства, че не би настъпило, ако ищецът е бил с правилно поставен предпазен колан. Същевременно както заключението на съдебномедицинската експертиза, така и заключението на съдебната авто-техническа експертиза са категорични, че обезопасителният колан предпазва само при челен (фронтален) удар, не предпазва при страничен удар и предпазва частично от удар под ъгъл. В случая според изводите на авто-техническата експертиза ударът между товарния и лекия автомобил не е бил челен, а кос ексцентричен удар от ляво на лекия автомобил, в който случай функцията на предпазния колан е ограничена.

Що се отнася до установеното със заключението на авто-техническата експертиза обстоятелство, че водачът на лекия автомобил Мерцедес е имал техническата възможност да възприеме пътната ситуация и своевременно да спре движението на автомобила преди мястото на удара и по този начин да го предотврати, същото не може да бъде основание за намаляване на отговорността на застрахователя, тъй като се касае за действия на трето лице, а не на пострадалия, чието поведение единствено е релевантно в хипотезата на чл. 51, ал. 2 от ЗЗД при съпричиняване на вредоносния резултат.

С оглед на това, съдът намира, че по делото липсват категорични доказателства за противоправно поведение на ищеца, изразяващо се в непоставяне или неправилно поставяне на предпазен колан, както и наличие на причинно-следствена връзка между това поведение и настъпилия вредоносния резултат, поради което съпричиняване не е налице. При липса на доказани конкретни факти и обстоятелства, въз основа на които да се направи извод за допринасяне за настъпване на вредите и възможност да се разграничи поведението на причинителя на вредата от това на ищеца,

възражението за намаляване на обезщетението по реда на чл. 51, ал. 2 от ЗЗД е неоснователно и следва да се отхвърли.

В резултат от ПТП имуществото на ищеца е намаляло със сумата от 2 653,40 лв., която ищецът е заплатил за разходи за лечение – извършване на ядрено-магнитен резонанс, закупуване на медицински изделия и заплащане на потребителска такса за престой в болница. Следователно с тази сума следва да бъде ангажирана имуществената отговорност на ответното застрахователно дружество, обезпечаващо гражданската отговорност на виновния водач, поради което искът като основателен следва да бъде уважен изцяло.

Искането за присъждане на законна лихва следва да бъде съобразено с чл. 409 от КЗ, според който застрахователят дължи законната лихва за забава върху дължимото застрахователно обезщетение след изтичане на срока по чл. 405 от КЗ, освен в случаите на чл. 380, ал. 3 от КЗ, т.е. лихва за забава се дължи след изтичане на уговорения срок за плащане на застрахователно обезщетение, но не повече от 15 работни дни след представяне на всички доказателства по чл. 106 от КЗ. В случая данни за банковата сметка на ищеца са представени едва на 01.06.2023 г. Срокът за заплащане на застрахователно обезщетение е изтекъл на 22.06.2023 г. Следователно застрахователят дължи лихва за забава върху застрахователното обезщетение, считано от 23.06.2023 г. до окончателното изплащане на сумата.

По тези съображения искът следва да бъде уважен в предявения размер от 2 653,40 лв., ведно със законната лихва от 23.06.2023 г. до окончателното изплащане, като искането за заплащане на законна лихва за периода от 05.04.2023 г. до 22.06.2023 г. бъде отхвърлено като неоснователно.

На основание чл. 78, ал. 1 от ГПК разноските по делото следва да се възложат в тежест на ответника, като в полза на ищеца се присъди платената държавна такса и внесения депозит за вещи лица, а на основание чл. 38, ал. 2 във връзка с ал. 1, т. 3 от ЗАДв. в полза на процесуалния му представител следва да се присъди адвокатско възнаграждение в минимален размер съгласно чл. 7, ал. 2, т. 2 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Възражението на ответника за прекомерност на дължимото на пълномощника на ищеца адвокатското възнаграждение е неоснователно, тъй като същото е в минимален размер с включен ДДС и е съобразено с естеството на предявения иск и обема на събраните по делото доказателства, в т.ч. множество писмени доказателства и две експертни заключения.

По изложените съображения и на основание чл. 235, ал. 2 от ГПК съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА „ЗК Лев Инс“ АД, ЕИК 121120788, седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „Симеоновско шосе“ № 67А, представлявано от

изпълнителните директори П.В.Д. и С.Н.А., да заплати на М. А. А., ЕГН ***** от гр. Пазарджик, ул. „П. сумата от 2 653,40 лв., представляваща застрахователно обезщетение за претърпените от ищеца имуществени вреди, представляващи разходи за лечение в резултат от ПТП, настъпило на 10.03.2023 г. на път I-1, км 69+300 в района на разклона за с. Гюргич, ведно със законната лихва от 23.06.2023 г. до окончателното изплащане, като **ОТХВЪРЛЯ** искането за заплащане на законна лихва за периода от 05.04.2023 г. до 22.06.2023 г.

ОСЪЖДА „ЗК Лев Инс“ АД, ЕИК 121120788, седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „Симеоновско шосе“ № 67А, представлявано от изпълнителните директори П.В.Д. и С.Н.А., да заплати на М. А. А., ЕГН ***** от гр. Пазарджик, ул. „П. разноски за държавна такса в размер на 106,14 лв. и депозит за вещи лица в размер на 400 лв.

ОСЪЖДА „ЗК Лев Инс“ АД, ЕИК 121120788, седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „Симеоновско шосе“ № 67А, представлявано от изпълнителните директори П.В.Д. и С.Н.А., да заплати на адвокат В. В. О. от Софийска адвокатска колегия със служебен адрес: гр. София, ул. „И. адвокатско възнаграждение в размер на 576,65 лв.

Решението може да се обжалва от страните пред Окръжен съд – Пазарджик в двуседмичен срок от съобщаването.

Препис от решението да се връчи на страните чрез пълномощниците им.

Съдия при Районен съд – Пазарджик: _____